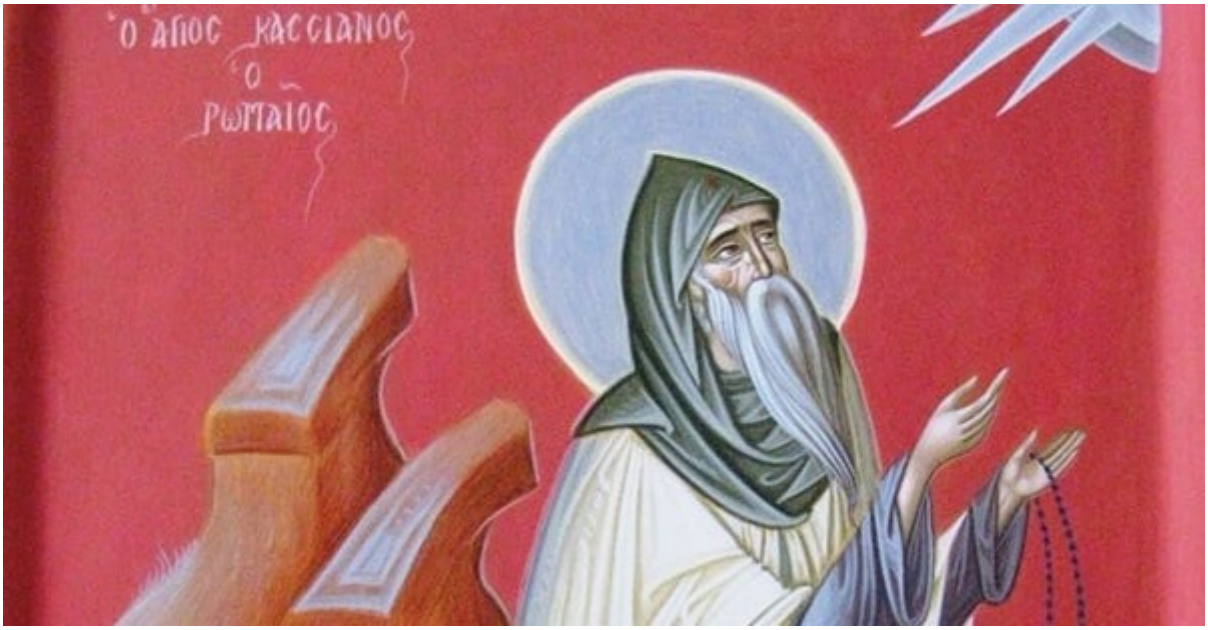
12/09/2025

Αββάς Κασσιανός για το πνεύμα της λύπης όταν κυριεύσει τις ψυχές…

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Του αββά Κασσιανού

Το φοβερό πνεύμα της λύπης, όταν κυριεύσει την ψυχή του ανθρώπου και τη σκοτίσει ολοκληρωτικά, την εμποδίζει από κάθε αγαθή εργασία και τη γεμίζει με κάθε κακία.

Γιατί δεν της επιτρέπει να προσεύχεται με προθυμία, δεν την αφήνει να εγκαρτερεί στην ωφέλεια των ιερών αναγνωσμάτων, κάνει τον άνθρωπο οργίλο και επιθετικό προς τους αδελφούς, γεννάει το μίσος και εναντίον ακόμα του μοναχικού σχήματος. Και γενικά η λύπη, αφού δημιουργήσει σύγχυση σ’ όλες τις σωτήριες σκέψεις της ψυχής και παραλύσει τη δραστηριότητα και την καρτερία της, τη φέρνει σε σημείο να είναι σαν ανόητη και μανιακή, δένοντάς την με τον λογισμό της απελπισίας.

Όπως ο σκόρος τρώει το ρούχο και το σκουλήκι το ξύλο, έτσι και η λύπη κατατρώει την ψυχή του ανθρώπου.

Πείθει τον άνθρωπο ν’ αποφεύγει κάθε καλή πνευματική συναναστροφή, και δεν του επιτρέπει ούτε από γνήσιους φίλους να δέχεται συμβουλή ούτε καλή και ειρηνική απάντηση να τους δίνει, αλλ’ αφού κυριαρχήσει σ’ όλη την ψυχή, τη

γεμίζει με δυσαρέσκεια και ακηδία.

Και τότε τη βάζει ν’ αποφεύγει τους ανθρώπους, γιατί γίνονται σ’ αυτήν αίτιοι ταραχής. Και δεν την αφήνει να καταλάβει, πως η αρρώστια δεν οφείλεται σε εξωτερικά αίτια, αλλά την έχει από μέσα της και φανερώνεται τότε, που θα έρθουν οι πειρασμοί και με τη δοκιμασία θα τη φέρουν στην επιφάνεια.

Γιατί ποτέ δεν μπορεί να υποστεί βλάβη ο άνθρωπος από άλλον, αν δεν έχει μέσα του αποθηκευμένες τις αφορμές των παθών.

Γι’ αυτό και ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, ο Γιατρός των ψυχών, ο μόνος που γνωρίζει ακριβώς, ως Δημιουργός, τα ψυχικά τραύματα και καθορίζει γι’ αυτά τις κατάλληλες θεραπείες, δεν παραγγέλλει ν’ αποφεύγουμε τις συναναστροφές των ανθρώπων, αλλά να κόβουμε τις αιτίες της κακίας που είναι μέσα μας.

Γιατί γνωρίζει πως η υγεία της ψυχής δεν κατορθώνεται με το χωρισμό από τους ανθρώπους, αλλά με τη συναναστροφή των ενάρετων και τη συνεχή εξάσκηση.

Εκείνος λοιπόν που, για κάποιες εύλογες τάχα προφάσεις, εγκαταλείπει τους αδελφούς, ας είναι βέβαιος ότι δεν κόβει με την αναχώρησή του τις αφορμές της λύπης, αλλά μόνο έκανε μιαν εναλλαγή τους, γιατί η αρρώστια που έχει μέσα του θα τις ανακινήσει πάλι, εξαιτίας άλλων περιστατικών.

Συνεχίζεται

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)